

LA CONTALLA DE L'AVENC

Joan Andrés Sorribes

Penyagolosa

 llegirenvalencià
paisatges de llegenda

La contalla de l'avenc

Campanya Llegir en valencià 2014

ATESES LES PETICIONS D'INFORMACIÓ SOBRE ON ES POT TROBAR AQUEST LLIBRET HE D'INFORMAR QUE NO ESTÀ A LA VENDA A LES LLIBRERIES PERQUÈ SOLS PODIA ADQUIRIR-SE AMB EL DIARI "LEVANTE. EMV" A LES DADES INDICADES. L'ÚNICA POSSIBILITAT DE FER-SE AMB ALGUN EXEMPLAR ÉS POSANT-SE EN CONTACTE AMB L'EDITORIAL "BROMERA" O AMB EL DIARI "LEVANTE. EMV" PER VEURE SI TENEN EXEMPLARS EN RESERVA. GRÀCIES PEL VOSTRE INTERÉS.

DISSABTE, 19 DE JULIOL VA SORTIR "LA CONTALLA DE L'AVENC" AMB EL DIARI LEVANTE.EMV

SI VOLS CONEIXER LA CAMPANYA CLICA SOBRE LA IMATGE

LA CONTALLA DE L'AVENC

LA CONTALLA DE L'AVENC serà una de les onze narracions protagonistes de la vuitena campanya "Llegir en valencià", promoguda per la Fundació Bromera. La Campanya de 2014 s'anomena PAISATGES DE LLEGGENDA i ens proposa un recorregut per onze paisatges del més emblemàtics de la Comunitat Valenciana. Joan Andrés Sorribes és l'autor de "LA CONTALLA DE L'AVENC" i Paula M. Rufat ha dissenyat les portades del llibre que es podrà aconseguir amb el diari Levante EMV el proper 19 de juliol.

La campanya es va presentar a Alzira el dia 20 de juny. Aquesta iniciativa compta amb el suport de diferents entitats com la Fundació Bancaixa, Consum, Levante EMV, la Generalitat Valenciana, la Diputació de València, l'Acadèmia Valenciana de la Llengua.

L'obra ens planteja una recreació literària de la llegenda de l'avenc de Penyagolosa molt popular a les terres que envolten el mític pic. Cal destacar la barreja de contalles mítiques (com la pròpia llegenda) amb la rememoració d'un fet històric (el treball geodèsics de triangulació cartogràfica). Tot això envoltat pel impressionat entom de la muntanya de Penyagolosa. D'aquesta manera, Penyagolosa i la llegenda de Vistabella compartiran protagonisme amb el Benacantil, la Calderona, Benicadell, el Cap d'Or, la Valldigna, el Salt de la Nòvia, La Murta, el castell de Xàtiva, la Font Roja, i les Columbretes. Cada text, prenent com a excusa un escenari hi situarà una llegenda o una contalla que tinga aquell lloc com a protagonista. Tota la informació de la campanya, així com les diferents entregues, es poden consultar a la pàgina web www.llegirenvalencia.org.

INICI DE "LA CONTALLA DE L'AVENC"

Des de que es guarda memòria a Vistabella, quan les famílies seuen a la vora del foc a les nits interminables i fredes de l'hivern, els vells entretenen la vetllada amb succeïts, llegendes i contalles. Normalment, la conversa acaba derivant cap a temes més misteriosos, sempre hi ha qui explica la llegenda de l'avenc de Penyagolosa. Sembla ser que l'ombra de la nit és poderosa, més encara a l'hivern. Potser és per això que al seu recer les presències del món que no es veu es materialitzen en éssers reals. Aleshores, les ànimes més pusil·lànimes es corprenen i el rastre de la llegenda de l'avenc queda marcat a foc al fons del cervell de tots aquells que habiten al voltant de Penyagolosa.

SI VOLS FER-NE UN TAST, CLICA ACÍ

PUJADA A PENYAGOLOSA

PER ANAR AL MEU BLOC, CLICA'M

Total de visualitzacions de pàgina:

565

Arxiu del blog

▾ 2014 (3)

▾ d'agost (2)

MEMÒRIA DE LA PRESENTACIÓ A VISTABELLA

"LA CONTALLA DE L'AVENC" A VISTABELLA

► de juliol (1)

I açò, direu que potser és o potser no és. La veritat és que els vells sempre diuen que ells no ho han vist mai. però no és menys cert que sempre hi ha algú que ho torna a comentar. Per sí o per no, jo et faig la contalla que, si fa o no fa, podria anar haver anat així.

24 de juny de 1864

La nit havia passat lleu com un sospir, no debades era, segons deien els vells, la més curta de tot l'any. Arcadi "el Negre" sabia que era curta, totes les de l'estiu ho eren; però no era capaç d'afirmar si era la més curta o n'hi havia d'altres més curtes. Ell sols podia afirmar que havia estat una nit rebolicada, plena de somnis i visions estrofolàries tal com acostumaven a ser-ho totes les nits de sant Joan. Si més no, així ho eren per ell.

Per més que havia anat a punta de dia a la Font del Prat a rentar-se tot el cos, no s'havia pogut traure de la pell aquell to negre del polsim de la carbonera. Tampoc no s'havia pogut desempallegar de les restes de son mal dormida que portava enganxades als plecs de l'ànima. Per això, s'havia fet el propòsit de caminar fins al santuari de Sant Joan de Penyagolosa per acabar d'espavilar-se al llarg del camí i, agafat de la cua del matxo, caminava d'esma per pinars i llomes. Sols en aplegar a les envistes de Sant Joan, el volteig joiós de la campana del santuari va traure Arcadi "el Negre" de les seues cabòries. Per més que a ell aquelles concentracions de gent no deixaven d'atorollar-lo, va amollar-se de la cua del matxo i va passar a conduir-lo del ronsalert i lleuger. Es va encasquetar el barret ornat amb la flor del satüc i va entrar al santuari amb el posat seriós que adoptaven masovers i pastors quan aplegaven a qualsevol reunió.

Cap comentari:

Publica un comentari a l'entrada

Escriu el teu comentari...

 Comenta com a:

Envia'm una notificació

[Pàgina d'inici](#)

Subscriure's a: [Missatges \(Atom\)](#)

Tema Senzill. Imatges del tema creades per Roofoo. Amb la tecnologia de Blogger.